

Proměna Německa („Nové Němky“ na protestu proti knize Thilo Sarrazina Němeco páchá sebevraždu v Solingenu, 2010)

Autor: Thorsten J. Pattberg

„Národ tvoří všichni, kdo žijí v této zemi.“ – Angela Merkelová, únor 2017

„Příliš dlouho vedeme debaty o tom, zda je naše země zemí imigrace. Skutečností je, že k imigraci dochází, protože jsme lidi znovu a znovu vyzývali, aby k nám přišli... Ale jednoduché uznání, že jsme zemí imigrace, nestačí. Konat musí stát, jehož zodpovědností je uspořádat společnost tak, abychom mohli žít pospolu.“ – německý prezident Frank-Walter Steinmeier, srpen 2018.

Demografie

V roce 2015 přišlo do Německa přes dva miliony imigrantů, povětšinou mladých mužů ze Sýrie, Kosova, Albánie, Afghánistánu, Iráku a severní Afriky. Podle oficiálních zdrojů žilo v červenci 2020 v SRN 11,23 milionů lidí s cizím pasem, čili osmina obyvatelstva země. Podle webu Statista je více než 11 milionů držitelů německých pasů cizího původu. To společně

dává množství cizinců v zemi 21,58 milionů, **celých 26 % populace**. K podmanění Indie stačilo sotva 20 000 Angličanů, k rozbití Aztécké říše asi půl třetí tisícovka Španělů a ke zcivilizování Austrálie několik lodí s trestanci.

Jak se to mohlo stát?

Němci prohráli obě světové války a ve 40. letech byla země okupována vítěznými mocnostmi. Po sjednocení země v roce 1990 se Německo postupně politicky, vojensky i kulturně proměnilo v americkou kvazikolonii. Ještě v dobách druhé Německé říše porodila každá Němka v průměru **dvě až pět dětí**. Pro většinu občanů byly rodina, manželství a mateřství posvátné. Desetiletí „plánování rodiny“, antikoncepce a proti-rodinné propagandy ale porodnost v zemi srazily k zemi.

Poválečné Německo se muselo krom jiného vypořádat také s exodem žen: desítky tisíc Němek **se vdaly za cizí vojáky a odešly s nimi**. Válka také způsobila nedostatek mladých mužů, a tak vláda v letech 1955-1973 do země pozvala početné *gastarbeitery* z Itálie, Španělska, Řecka, Turecka, Maroka, Tuniska a Jugoslávie. Většina z nich už v Německu zůstala a stala se občany.

I díky štědrým **americkým půjčkám** se západoněmecké hospodářství rychle zotavilo z válečných ztrát, což už se ovšem nedá říct o jeho populaci. Už v roce 1977 zemi trápila jedna z nejnižších měr porodnosti na světě, podobně jako Japonsko a Itálii, zbylé poražené 2. světové války: **pouhých 1,4 dítěte na ženu**.

V následujících desetiletích se počet novorozených Němců snížil na polovinu, ze 1,3 milionu v roce **1965** na 682 000 v roce **2013**. Problémem v Západním i Východním Německu byl také vytrvalý odliv mozků, tedy emigrace těch nejnadanějších. Od roku 1996 také každoročně více než **100 000 žen** využije možnosti umělého přerušování těhotenství. Mezi lety 1900 a 2020 se počet obyvatel na Zemi zvýšil ze 1,6 mld. na osm miliard, zatímco počet Němců se – bez započtení 21,58 milionů cizinců – propadl z 80 milionů v roce 1940 na dnešních 61 milionů.

Imigranti mají více dětí než Němci. Už v roce 2015 byla třetina dětí mladších pěti v Německu imigrantského původu. Ve velkoměstech jako Berlín, Hamburk, Frankfurt či Mnichov jich je cizího původu více než polovina. Bulvární deník *Bild* v roce 2018 své čtenáře **informoval**, že nejoblíbenějším jménem berlínských novorozenců je Mohammed.

Veřejnoprávní televize ZDF zase **oznámila**, že „demografická fakta se střízlivou neúprosností ukazují, že Němci vymírají“ a doplnila to **tweetem**: **„žádný rasismus proti bělochům neexistuje“**. Státem vlastněná mezinárodní televizní stanice *Deutsche Welle* (DW) zase **informovala**, že „do roku 2060 podíl imigrantů v metropolitních oblastech přesáhne 70 procent.“ Podle **vysoce postaveného sociálního demokrata Martina Schulze** ale není čeho se bát: **„Uprchlíci nám přinášejí něco ještě cennějšího než zlato.“**

Čelný křesťanský demokrat Markus Söder zase diváky své talk show **poučil**, že **„islám**

k Bavorsku patří“ a poslanec Evropského parlamentu Vural Öger prorocky prohlásil, že „v roce 2100 bude v Německu žít 35 milionů Turků. Německá populace se do té doby smrskne na asi jen dvacet milionů“. V roce 2017 se mladá levicová politička na Facebooku **dotazovala** na dobré „protiněmecké“ filmy, nejlépe pak „v podstatě cokoliv, kde Němci umírají“. Jiná politička, hamburská Stefanie von Bergová, se **nechala slyšet**, že „za 20, 30 let nebude naše město mít německou většinu... což je dobře!“

V roce 2008 turecký premiér Recep Erdoğan varoval v Evropě žijící Turky, že „asimilace je zločinem proti lidstvu“. Sdružení tureckých rodičů v Hamburku označilo Němce za „Kötterasse“ (rasu psů). Podobně se vyjadřují i různé celebrity, nevládní organizace nebo příslušníci islámských lobby. Jak to **formuloval** německý Turek Deniz Yücel: „Urychlený soumrak Němců je překrásná *Völkersterben* (smrt národa).“

Kultura

Některé školy už dnes **zakázaly** německou vlajku. I kancléřka Merkelová přinejmenším při jedné příležitosti **zhnuseně odmítla národní standartu**. V nekonečném seriálu *Hotel Heidelberg* postarší hostitelka plísnila skupinku německých podnikatelů, kteří na její zahradní stůl postavili černo-červeno-zlatou papírovou vlaječku. Následně tuto miniaturní vlajku své země vyhazuje do koše.

Němci dnes mohou své politicky nekorektní spoluobčany nahlásit prostřednictvím hned několika webů. Obyvatelé Berlína mají k dispozici Berliner-register.de, kde jsou shromažďovány „případy diskriminace“ včetně těch „strukturálních“, k nimž prý dochází „ve všech oblastech života“. Web Mobilní poradenství proti pravicovému extremismu (dostupný i v turečtině):

... nabízí radu a podporu každému, kdo se účastní boje proti pravicovému extremismu a budování demokracie v Berlíně. Pomůžeme vám se všemi problémy, které vás mohou při konfrontaci s rasismem, antisemitismem a dalšími nelidskými formami diskriminace potkat. Pomáháme vám, abyste si dokázali pomoci sami: okamžitě, kompetentně a důvěrně.

Na stránkách **Das Versteck Spiel** (Hra na schovku) se Němci dozvědí, jak odhalit „extremistické kódy a symboly“. Můžete se stát dobrovolníkem při pořádání „antifašistických demonstrací“ prostřednictvím webu **Berlin Gegen Nazis website** (i ten je dostupný v turečtině) a na **KOP Berlin** se zase otevírá příležitost donášet na policisty, kteří se dopouštějí „rasové profilace“. **Nadace Amadeu Antonia**, pojmenovaná po Angolanovi, v jejímž čele stojí někdejší spolupracovnice východoněmecké tajné služby Stasi **Anetta Kahaneová**, **brázdí internet na strážní před „pravicovým extremismem“**. Hrůza z rasismu, spojení s rasisty nebo označení za rasistu jsou cítit na každém kroku. V některých výkladních skříních se dokonce spontánně objevují **cedule „Respekt! Rasismus nemá místo.“** Hospodští i hoteliéři hrdě staví na odív svou neochotu obsluhovat „nacisty“, kterými mají na mysli stranu

umírněných imigračních skeptiků z AfD. Proti rasismu vystupují radnice, odbory nebo hotely. Dokonce i druhá největší odborová organizace v zemi ver.di po svých dvou milionech členů žádá, aby informovali o politickém smýšlení ostatních.

Ve školách se vyučuje „antirasismus“. Nové učební programy vštěpují žákům odpor k bělošské zlovůli a s tím spojenou historickou vinu. Dětem pouštějí filmy o zločinech Třetí říše, aby v nich už od útlého věku vytvářeli pocit nenávisti k sobě samým. **Také jsou vybízeny, aby donášely na své příbuzné, kteří se nepřívětivě vyjádří o nově příchozích do Německa.**

Umlčování

Každý, kdo se *statu quo* postaví, musí být připraven čelit následkům. V restauracích je odmítají obsloužit, hotely je neubytují a banky jim nechtějí vést účty. Členové AfD jsou ostrakizováni natolik, že mají problém najít práci. Média hlavního proudu vytrvale hanobí všechny hlasitější odpůrce imigrace, zatímco vláda je sleduje a šikanuje – v první řadě německé identitární hnutí, v současnosti podle úřadů „ověřeně krajně pravicové hnutí“. **Zaměstnanci ve všech oblastech hospodářství vědí, že jejich poznámky, politické preference i jejich činnost na webu jsou sledovány a mohou se stát důvodem k jejich vyhazovu.**

Poté co Thilo Sarrazin, člen představenstva německé centrální Spolkové banky, napsal knihu *Německo páchá sebevraždu* o problémech masové imigrace, sociální demokracie ho vyloučila ze svých řad a odejít musel i ze svého postu v bance. Básnířka Susanne Kahlitzová se zabila den poté, co prohlásila svou vlast za „nenávratně“ ztracenou. **Ani ve smrti ale únik nenajdeme.** Když si v roce 2016 vzal život profesor populačních a imigračních studií Rolf Peter Sieferle, list *Der Spiegel* odstranil jeho knihu *Finis Germania* z žebříčku bestsellerů kvůli jejímu údajnému „antisemitismu a historickému revizionismu“.

Podobně jako v anglicky mluvícím světě není ani v Německu nic v bezpečí před nálepkou „rasismus“ nebo nařčením z přílišné „bělosti“: házenkářská reprezentace, univerzitní spolky, německá slova pro cizí věci, Otto von Bismarck, Immanuel Kant, nóbl podnik v Bayreuthu, berlínský státní balet, lékárny se slovem „Maur“ v názvu, jména ulic, oslavy svátku Tří králů atd. Terči jsou i jednotlivci: trenér mladých fotbalistů, dobrovolní hasiči, komik Otto Walkes, televizní celebrita Thomas Gottschalk, někdejší diplomat Jörg von Uthmann a další. Média nasazují bělochům psí hlavy a oslavují uprchlíky a imigranty:

- „Sedmnáctiletý uprchlík zachránil dívku před útočníky,“ *Welt*, 18. 10. 2012.
- „Syřan zachránil život batolety,“ *STN*, 28. 6. 2018
- „Uprchlík zachránil život účastníkům nehody v Osnabrücku,“ *Welt*, 3. 10. 2016
- „Uprchlík zachránil hochu před utonutím,“ *General-Anzeiger*, 28. 5. 2016
- „Uprchlík zachránil topícího se mladíka z nádrže“, *Ronnen Dösch*, 23. 7. 2019
- „Syrský uprchlík zachránil politiky NPD ze zničeného auta,“ *Frankfurter Allgemeine*, 22. 3. 2016
- „Bývalí uprchlíci odmaturovali – dojemné video,“ *Merker*, 7. 7. 2020

„Z uprchlice maturantkou – příběh Chadíji Alachrasové,“ Lokal26, 18. července 2020
„Afričtí imigranti často patří mezi ty lépe vzdělané,“ *Welt*, 21. 10. 2019
„Většina uprchlíků si s sebou přináší silné základní demokratické postoje,“ *Der Tagesspiegel*, 22. 7. 2019

Někdy od poloviny roku 2018 všechny hlavní zpravodajské orgány buď zrušily diskuse pod svými články, nebo najaly týmy moderátorů, kteří mají zajistit, že žádná vyjádření příliš kritická k vládní linii nezůstanou dlouho na očích. *Presserat*, “orgán zodpovědný za dodržování dobrovolné samoregulace německých médií,“ doporučuje:

Při zpravování o trestných činech je na místě ujistit se, že zmínky o menšinové etnické, náboženské nebo jiné příslušnosti podezřelého či pachatele nepovedou k diskriminačnímu zobecňování prohrěšku jednotlivce. Obecně by se tak příslušnost neměla zmiňovat, není-li na tom oprávněný veřejný zájem. Mělo by také zaznít, že tyto zmínky mohou přizívat předsudky proti menšinám.

Zločinnost

Německá televize *Welt* své diváky informuje, že „Němci se s mnohem větší pravděpodobností stanou obětí zločinu, spáchaného imigrantem, než je tomu naopak“, ovšem doprovodné video na YouTube vysvětluje, že „kvůli početným neobjektivním a urážlivým příspěvkům není momentálně přidávání dalších komentářů povoleno“. Dokonce i po zkušenostech ze silvestrovské noci 2015, kdy se převážně imigranti ve velkém dopouštěli sexuálních útoků na ženách napříč Německem, kladou Němci vinu na svá bedra.

Policisté poklekají před protestujícími z hnutí Black Lives Matter. V roce 2016 byla dcera Clemense Ladenburgera Maria znásilněna a zavražděna afghánským uprchlíkem. Doktor Ladenburger, byrokrat ve strukturách EU, byl oddaným zastáncem masové imigrace před smrtí své dcery – a zůstal jí i poté. Smuteční hosty na pohřbu Marie poprosil, aby místo květin raději věnovali peníze na „výstavbu kostela v Bangladéši“. Spolu s manželkou založili **Nadaci Marii Ladenburgerové**, která krom jiného pomáhá „zahraničním studentům s jejich integrací do vysokoškolského života“ na Freiburské univerzitě, kde Maria před svým předčasným skolem studovala. Starosta Freiburgu Dieter Salomon Němce vyzval, aby „nečinili z původu podezřelého zobecňující závěry a přistupovali k incidentu jako k izolované události“.

V roce 2016 byla levicová politička tureckého původu Selin Görenová znásilněna trojicí pachatelů. Nejprve je popsala jako Němce, později však přiznala, že lhala a útočníci ve skutečnosti „mluvili arabsky nebo farsí“. Omlouvala to tím, že nechtěla přilévat olej do ohně „nenávisti proti imigrantům v Německu“. Zločiny imigrantů – hlavně drogy, krádeže a obchod s lidmi – tutlá dokonce i policie, aby se jí nedostalo obávaného obvinění z „protiimigrační zaujatosti“. Procesní předpisy také **zakazují** využívat rozbor DNA k určení etnické příslušnosti podezřelého – i kdyby to mohlo pomoci vyšetřování. **V některých oblastech, třeba ve**

spolkové zemi Šlesvicko-Holštýnsko, dokonce policisté dostali pokyny, aby „uprchlíky“ za méně závažné prohřešky ani nezatýkali.

Ve většině větších měst v zemi existují „no-go zóny“: Billstedt v Hamburgu, Kalk v Kolíně, Gallus ve Frankfurtu, berlínský Neukölln, Marxloh v Duisburgu, Nordstadt v Dortmundu, Altenessen v Essen nebo mnichovská Stará botanická zahrada. Psát o nich v negativním světle je ale tabu. Vláda dokonce zrušila web [xyeinzelfall.de](#) (archiv zde), který shromažďoval zprávy o zločinech v imigrantských čtvrtích. Technologičtí obři patrně manipulují výsledky vyhledávání, aby se příliš viditelně nezobrazovaly politicky nekorektní výsledky. **Ne-vcházet, ne-procházet (no-go) v tomto případě znamená také „ne-říkat“.** Když se o zločinech migrantů zmíní úředníci, mohou přijít o práci i dobrou pověst. Často se objevují zprávy o vnitřním vyšetřování policistů, kteří se dopustili natolik „závažných“ prohřešků jako zpráva na WhatsApp.

Neoficiálně platí jeden soubor norem pro původní obyvatelstvo a jiný pro cizince. **Policie se usilovně dívá jinam, když se „uprchlíci“ dopouštějí skutečných zločinů, zato vláda je v pozoru a připravena konat v momentě, kdy se na webu objeví náznak německého odporu.** 13. červenec 2016 vyhlásilo ministerstvo vnitra „Dnem akce proti nenávisným příspěvkům na internetu“. Policie v tažení proti „rasistickým“ a „xenofobním“ příspěvkům podnikla 60 domovních prohlídek ve 14 spolkových zemích. 20. června 2017 provedli policisté „razie v bytech 36 lidí, obviněných z psaní nenávisných komentářů na sociálních sítích“. Dokonce i *New York Times* poznamenal, že „většina razíí byla vedena proti politicky motivovanému politickému podněcování. Třetí ročník „Dne akce“ 14. června 2018 přinesl „domovní prohlídky, výslechy a další opatření 29 podezřelých“. V roce 2019 policie „navštívila“ 38 domovů, loni dalších čtyřicet.

V říjnu 2018 ubodal syrský uprchlík německého muže z Chemnitzu. Vláda i média byly znepokojeny reakcí místních bělochů, a tak se začaly šířit zprávy o „lovech na imigranty“, které chtěli Němci potrestat. Předseda Spolkového úřadu pro ochranu ústavy Hans-Georg Maaßen vyjádřil skepsi „ohledně mediálních popisů honů na lidi, pořádaných v Chemnitzu krajně pravicovými extremisty... Podle mého opatrného soudu existují dobré důvody považovat to za záměrné dezinformace, vedené snahou odvést pozornost od chemnitzké vraždy.“ Levice byla jeho slovy natolik pobouřena, že kancléřka Merkelová Maaßen přeradila na jinou pozici. Ale to nestačilo: do čtvrt roku odešel do důchodu. Spolková vláda důkladně pátrá po „extremistech“ v řadách tajných služeb, policie i armády a částečně rozpustila elitní jednotku KSK, v jejíchž řadách se tato hereze údajně vyskytla.

Počátkem roku 2016 zveřejnila spolková policie výroční zprávu o zločinnosti za rok 2015, podle které se počet podezřelých neněmeckého původu zvýšil za rok o 47,7 % na 911 864, tj. 38,5 % z celkového počtu 2 369 036 podezřelých.

Oficiální místa ji sice urychleně smazala, ale ne dost rychle, aby předtím neoběhla internet. Toho roku se v mnoha městech konaly protesty proti přistěhovalecké kriminalitě. Podle médií tyto akce organizovala „krajní pravice“ a účastnila se jich spodina. Média také s oblibou varují před hrozbou pravicového terorismu, zatímco do omrzení opakují, že Německo je stále

bezpečnější. Akce vlády ale svědčí o něčem jiném: v roce 2017 dosáhl počet policistů rekordních 274 441 a rozpočet *Bundeskriminalamt* (BKA) – obdoby amerického FBI – se zdvojnásobil z 386 mil. eur v roce 2009 na skoro 800 milionů pro rok 2019.

Zločinci z cizí země se deportací příliš obávat nemusí. Rekord v jejich počtu zatím drží rok 2016 s 25 tisíci. Poté začala vláda na nátlak levice ještě zvolňovat. V roce 2017, když cizinecká policie v Norimberku chtěla zadržet mladého Afghánce přímo v jeho učilišti, bylo ve rvačce s jeho spolužáky zraněno devět policistů. Média mluvila o drobné výtržnosti a místní politici označili zadržení za „neuvěřitelné“ a „nelidské“.

Sociální sítě

V červnu 2017 parlament schválil *Netzwerk Durchsetzungs Gesetz* (zákon o prosazování práva na síti, „NetzDG“). Ten nařizuje sociálním sítím, aby do

24 hodin mazaly ilegální obsah nahraný uživateli, pod který spadají i „nenávistné projevy“, jinak jim hrozí pokuta až 50 mil. euro. Takto masivní sankce motivuje společnost, aby byly při mazání ultrahorlivé, tím spíš když zákony proti hlásání nenávisti mluví nejednoznačně. Kritici zleva i zprava varovali přes možnou kolizi tohoto zákona a práva na svobodu slova. Přesto jej parlament schválil. Německá soudcovská unie zákonnou normu chválí: země se tak prý „vydává na správnou cestu při boji proti zločinům z nenávisti na internetu, které tolik otravují politické ovzduší Spolkové republiky Německo.“

Zákon také společností stanovuje povinnost veškerý smazaný obsah deset týdnů archivovat pro případ, že by jej veřejné orgány potřebovaly využít jako důkazní materiál. Podnikaví levičáci rychle zformovali „sítě žalobníků“ jako *Belltower.News*, *CorrectIV*, *DsiN*, *Klicksafe* a *Stiftung Digitale Chancen*, které vyzývají ke stažení údajně závadového („nenávistného“) obsahu a potrestání jeho autorů. Němci mohou nenávist na síti hlásit také přímo na policii. Webové stránky policie ve spolkové zemi Severní Porýní – Vestfálsko hrdě vyhlašují:

„Nenávistné příspěvky na sociálních sítích důsledně vyšetřujeme, nespokojíme se s jejich pouhým smazáním. Díky iniciativě ‚Dohledání místo prostého smazání‘ jsou pachatelé zbaveni masky anonymity. Jedině tak lze vzdorovat rasistickému chování.“

Novinář Wolfgang Janisch popisuje fungování tohoto systému:

Aby šlo trestní stíhání jako na drátkách, scházejí se státní zástupci třikrát, čtyřikrát do roka se zástupci médií a debatují o právních hranicích: Co musí z definice splňovat buřičství? Co je to

urážka na cti, kde končí svoboda slova?... Celých 80 procent nahlášených incidentů ale vyústilo v kriminální vyšetřování.

Trocha čísel

V roce 1890 bylo německé hospodářství čtvrté největší na světě. Dnes se na světovém HDP podílí pouhými 3,5 %. Odvětví žadatelů o azyl ale zažívá ohromný *boom*. **Masová migrace vytváří nová ministerstva, byrokraty zodpovědné za rozmanitost a inkluzi, obránce lidských práv, výzkumné instituty, zprostředkovatele bydlení, právníky, nemocnice, jazyková centra atd.** V tomto ohledu by nebylo přehnané mluvit o domácím programu zahraniční pomoci. V roce 2019 vláda vynaložila 23,1 miliard eur na ubytování a integraci uprchlíků. **Města, okresy i samosprávy od místních vlád dostávají ohromné sumy peněz za každého přijatého imigranta. Pokud firmy zaměstnají mladé uprchlíky, vláda jim nejen že proplatí sociální pojištění a náklady na zaškolení, dokonce zčásti přispívá na jejich mzdy.**

Vláda nezdarma posílá ohromné prostředky na pomoc imigrantům bez důslednějšího dohledu, z čehož **tyjí** bezskrupulózní lidé ve veřejném i soukromém sektoru. Centra pro zaměstnanost nebo charity úspěšně přesvědčují německé občany, hlavně zbožné křesťany a seniory, aby se stali *Flüchtlingsbürgschaften* (sponzory uprchlíků), aniž by jim ale plně vysvětlili, co to obnáší. Když tak uprchlík obdrží ubytování, zdravotní péči, vzdělání, právní služby, rekvalifikaci, jazykové kurzy, náklady na jízdné a další, vláda obratem pošle **účet**, často ve výši desítek tisíc euro, nic netušícímu sponzorovi, typicky postarší bělošské vdově.

Co nás čeká

Masová imigrace bude pokračovat. Přestože počet nově příchozích od roku 2015 poklesl, převýšil ve všech následujících letech čísla z roku 2014:

Angela Merkelová je kancléřkou od roku 2005 a celá politická třída se v otázce imigrace shoduje na tom, že **čím víc, tím líp**. I kdyby se snad stal kancléřem nacionalista, musel by v otázce imigrační politiky svádět tvrdé boje s Evropskou unií.

Další a ještě tvrdší omezování svobody slova na internetu je takřka jistotou. Vlivní politici volají po **nových zákonech**, které by zavazovaly weby, včetně sociálních sítí a provozovatelů e-mailových schránek, předávat státním orgánům na vyžádání hesla uživatelů. Zaznívají také výzvy po zpřísnění trestů za internetovou nenávist ze současného maxima 12 měsíců odnětí svobody na **tři až pět let** a rozšíření definice „online výhrůžek“ tak, aby obsáhla nejen fyzickou újmu, ale také hrozby poškození majetku.

Při obhajobě těchto stále silněji autoritářských návrhů se ministryně spravedlnosti Christine Lambrechtová **nechala slyšet**: „V budoucnu budou lidé, kteří na internetu vyhrožují nebo

podněcují nenávist, potrestání tvrději a efektivněji.“ Je jen otázkou času, než dostane, po čem volá. V listopadu 2020 spolková vláda **schválila** seznam 89 „specifických opatření v boji proti rasismu, pravicovému extremismu a antisemitismu“. Daňové poplatníky tato nová opatření přijdou na více než miliardu eur.

Třetí říše zůstává zdaleka nejoblíbenějším příkladem nebezpečného autoritářství, nejde ale o jedinou německou vládu, která si toto označení zaslouhuje. Nechtě je tedy „nové Německo“ Angely Merkelové varovně vztyčeným prstem pro bělochy na celém světě.

Úvaha Thorstena Pattberga *The Transformation of Germany* vyšla na stránkách American Renaissance 5. února 2021.